

opusdei.org

Dilluns Sant: Jesús a Betània

"En els últims dies de la seva vida a la terra, Jesús passa llargues hores a Jerusalem...".
Meditacions de Mons. Xavier Echevarría sobre la Setmana Santa.

09/04/2006

Dilluns Sant

Ahir recordàvem l'ingrés triomfal de Crist a Jerusalem. La multitud dels deixebles i altres persones el van aclamar com a Messies i Rei d'Israel.

Al final de la jornada, cansat, va tornar a Betània, llogaret situat molt a prop de la capital, on solia allotjar-se en les seves visites a Jerusalem.

Allí, una família amiga sempre tenia disposat un lloc per a Ell i els seus. Llàtzer, a qui Jesús va ressuscitar d'entre els morts, és el cap de família; amb ell viuen Marta i Maria, germanes seves, que esperen plenes d'il·lusió l'arribada del Mestre, contentes de poder oferir-li els seus serveis.

En els últims dies de la seva vida a la terra, Jesús passa llargues hores a Jerusalem, dedicat a una predicació intensíssima. A la nit, recupera les forces a casa dels seus amics. I a Betània té lloc un episodi que recull l'Evangeli de la Missa d'avui.

Sis dies abans de la Pasqua —relata Sant Joan—, va anar Jesús a Betània. Allí li van oferir un sopar; Marta servia i Llàtzer era un dels qui estaven

amb Ell a la taula. Maria va prendre llavors una lliura de perfum de nard autèntic, molt costós, unguí amb ell a Jesús els peus i els hi eixugà amb la seva cabellera, i la casa es va omplir de la fragància del perfum.

Immediatament salta a la vista la generositat d'aquesta dona. Desitja manifestar el seu agraïment al Mestre, per haver retornat la vida al seu germà i per tants altres béns rebuts, i no repara en les despeses. Judes, present en el sopar, calcula exactament el preu del perfum.

Però, en comptes de lloar la delicadesa de Maria, s'abandona a la murmuració: *per què no s'ha venut aquest perfum per tres-cents denaris per a donar-los als pobres?* En realitat, com fa notar Sant Joan, no li importaven els pobres; li interessava manejar els diners de la borsa i furtar el seu contingut.

«La valoració de Jesús és molt diversa», escriu Joan Pau II. «Sense llevar gens al deure la caritat envers els necessitats, als quals s'han de dedicar sempre els deixebles —"de pobres en tindreu sempre amb vosaltres"—, Ell es fixa en l'esdeveniment de la seva mort i sepultura, i aprecia la unció que se li fa com a anticipació de l'honor que el seu cos mereix també després de la mort, pel fet d'estar indissolublement unit al misteri de la seva persona» (**Ecclesia de Eucharistia**, 47).

Perquè sigui veritable virtut, la caritat ha de ser ordenada. I el primer lloc l'ocupa Déu: *estimaràs el Senyor el teu Déu amb tot el teu cor i amb tota la teva ànima i amb tota la teva ment. Aquest és el més gran i el primer manament. El segon és com aquest: estimaràs el teu proïsme com a tu mateix.*

D'aquests dos manaments depenen tota la Llei i els Profetes. Per això, s'equivoquen els qui —amb l'excusa d'alleujar les necessitats materials dels homes— es desenten de les necessitats de l'Església i dels ministres sagrats. Escriu sant Josepmaria Escrivà: «aquella dona que a casa de Simó el leprós, a Betània, ungeix amb ric perfum el cap del Mestre, ens recorda el deure de ser esplèndids en el culte de Déu.

—Tot el luxe, la majestat i la bellesa em semblen poc.

—I contra els qui ataquen la riquesa de vasos sagrats, ornaments i retaules, s'escolta la lloança de Jesús: "opus enim bonum operata est in me" —una bona obra ha fet amb mi».

Quantes persones es comporten com Judes! Veuen el bé que fan altres, però no volen reconèixer-ho: s'obstinen a descobrir intencions torçades, tendeixen a criticar, a

murmurar, a fer judicis temeraris. Redueixen la caritat a allò purament material —donar unes monedes al necessitat, potser per a tranquil·litzar la seva consciència— i obliden que — com escriu també sant Josepmaria Escrivà— «la caritat cristiana no es limita a socórrer el necessitat de béns econòmics; es dirigeix, primer de tot, a respectar i comprendre cada individu com a tal, en la seva intrínseca dignitat d'home i de fill del Creador».

La Mare de Déu es va lliurar completament al Senyor i va estar sempre pendent dels homes. Avui li demanem que intercedeixi per nosaltres, perquè, en les nostres vides, l'amor a Déu i l'amor al proïsme s'uneixin en una sola cosa, com les dues cares d'una mateixa moneda.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/dilluns-sant-
jesus-a-betania/](https://opusdei.org/ca-ad/article/dilluns-sant-jesus-a-betania/) (04/04/2026)